

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ'

23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1928

ΑΡΙΘ 12

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

Ἐν ἀποσπάσματι ἐκ τοῦ ἀνεκδότου Β' τόμου τῆς πρὸ ἐτῶν φιλοπονηθείσης ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀναφερομένῳ εἰς τὸν ἀείμνηστον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Γερμανὸν Καλλιγᾶν δημοσιευθέντι δ' ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Αναπλάσεως», παρατίθενται σπουδαιότατα γινώμαι τῶν πρὸ τριακονταετίας πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν Ἐπισκόπων. Αἱ γινώμαι αὗται διευτυπώθησαν ἐν τῇ Βουλῇ ἐξ ἀφορμῆς ἐνεργειῶν τινῶν τῆς Κυβερνήσεως Χ. Τρικούπη πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Γερμανοῦ Καλλιγᾶ ὡς Μητροπολίτου Ἀθηνῶν. Αἱ γινώμαι αὗται τῶν ἐλλήνων πολιτικῶν εἶναι ἄξια προσοχῆς, ὅθεν παραθέτομεν αὐτὰς ἐνταῦθα.

Τῷ 1889 ἐχήρευσεν ὁ Ἀρχιερατικὸς Θρόνος Ἀθηνῶν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Μητροπολίτου Προκοπίου Γεωργιάδου.

Ἄμα τῷ θανάτῳ τούτου ἡ Κυβέρνησις προσεκάλεσεν ὡς πέμπτον μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν Ἐπίσκοπον Νάξου καὶ Πάρου Γρηγόριον ἀλλὰ παρουσιάσθησαν δυσχέρεια περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Μητροπολίτου, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐξήτει νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν ὑποψήφιον αὐτῆς Κεφαλληνίας Γερμανόν. Πρὸς τὴν Κυβέρνησιν κατ' ἀρχὴν ἦτο σύμφωνος ἡ πλειοψηφία τῆς Συνόδου, ἀλλ' ὁ Ἐπίσκοπος Σύρου Μεθόδιος, μέλος ὢν τῆς Συνόδου, ἀπέφευγε νὰ προσέρχηται εἰς τὰς συνεδριάξεις αὐτῆς ἐκεῖνας, καθ' ἃς προὔκειτο νὰ γίνῃ πρότασις περὶ μεταθέσεως τοῦ Γερμανοῦ. Ὁ Β. Ἐπίτροπος ἵνα βεβαιώσῃ τὴν συστηματικῶς γινομένην κωλυσιεργίαν προσεκάλεσε τὴν Σύνοδον ἵνα προβῇ εἰς τὴν σχετικὴν πρότασιν πρὸς πληρωσὴν τῆς χρευσούσης Μητροπολιτικῆς ἔδρας, ἀλλὰ δορυμύτατα ἐπεκρίθη ἐν τῇ Βουλῇ ἡ πρόσκλησις αὐτῆ ὡς παράνομος καὶ προσβλητικὴ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θελήσας νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν, ὅτι ἡ πρόσκλησις αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον δὲν ἦτο ἐπέμβασις, διὰ τῆς προσκλήσεως δὲν καταργεῖται τὸ

δικαίωμα τῆς κατ' ἰδίαν πρωτοβουλίας ἐνεργείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Οὐχ' ἦττον ὁ Θ. Ὁδωρος Δεληγιάννης ἔψεξε δορυμῶς τὴν Κυβέρνησιν, εἰπὼν πρὸς τοὺς ἄλλοις τὰ ἑξῆς: «Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἔχει ἰδίαν πολιτείαν, ἣτις εἶναι ἐντελῶς κεχωρισμένη ἀπὸ τῆς πολιτειακῆς τῆς Ἑλλάδος πολιτείας, ἔχει ἰδίαν διοίκησιν, τὴν ὁποίαν καταρτίζει αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία διὰ μόνης τῆς συμμετοχῆς τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος. Ἐπὶ ἀναρρήσεως Προέδρου τῆς Συνόδου γίνεται ὁ διορισμὸς κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.... Ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ ἐντετελείτο εἰς τὸν Β. Ἐπίτροπον νὰ καλέσῃ τὴν Σύνοδον ἵν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν περὶ τούτου πρότασιν· τοῦτο εἶναι ἀληθῆς ἐπέμβασις εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἣτις μόνη αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσιν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας... Ἡμεῖς ἔχομεν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, ἀλλ' ἔχομεν καὶ θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, ταύτην δ' ἀποτελεῖ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀυθιπαρξία, ἡ κυριαρχικὴ αὐτοτέλεια τῆς Ἐκκλησίας, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδένα εἰμὴ μόνον εἰς τὸ Σύνταγμα τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, αἱ ὁποῖαι κατέστησαν τοὺς θεσμοὺς τῆς Ἐκκλησίας». Οὕτω καθόριζεν ὁ Δεληγιάννης τὴν ἐλευθέραν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐν ἐλευθέρῳ Πολιτεῖᾳ, φρονῶν ὅτι τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ ἔννοια τῶν διεπόντων τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίαν θεσμῶν, τὸ δὲ γεγονός ὅτι παρὰ τὴν ἀνεγνωρισμένην ἐλευθερίαν τῆς Ἐκκλησίας παρουσιάζετο αὕτη ἐν δουρικῇ θέσει ἐξήγει τοῦτο μὲν διὰ τῶν παρανόμων ἐπεμβάσεων τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, τοῦτο δὲ διὰ τῆς ἀδρανείας τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν καὶ τῆς ἑλλιποῦς γνώσεως αὐτῶν περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν αὐτοῖς ἀνατεθειμένων. Ἄν μέχρι τοῦδε, προσέθηκεν ὁ Δεληγιάννης, οἱ Ἱεράρχαι οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν τὰς διαφόρους συνοδικὰς περιόδους ἐφρόνου ὅτι ἔπρεπε νὰ πληρωθῶσιν οἱ χρεούντες θρόνοι τῶν Ἀρχιερέων καὶ δὲν τὸ ἔπραξαν, διότι ἐπερίμεναν νὰ λάβῃ ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ νὰ προ-

καλέση αὐτὴ αὐτοὺς εἰς τοῦτο, «δὲν διατάζω νὰ εἶπω ὅτι οἱ Ἱεράρχαι ἔσφαλον, ἔχουσι δὲ ἀτελεστάτην γνῶσιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν» 1).

Κατὰ τὰς ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου ζητήματος διεξαχθείσας συνεδρίας τῆς Βουλῆς καὶ ὁ Βουλευτῆς Γεροκωστόπουλος συνεφώνησε πρὸς τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ προκαλέσῃ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον εἰς ἐκτέλεσιν καθήκοντος αὐτῇ ἀνήκοντος, ὁ δὲ Βουλευτῆς Δ. Πετρίδης ἔλεγεν ὅτι διὰ τοῦ β' ἄρθρου τοῦ Συντάγματος «κυροῦνται πᾶσαι αἱ ἀποστολικαὶ παραδόσεις, πάντα τὰ δικαιώματα ὅσα ἐθέσπισαν αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας ἐν ἐλευθέρῃ πολιτείᾳ». Ὅθεν ἐφρόνει ὅτι ἡ παρέμβασις τῆς πολιτείας εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐξηφάνιζε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ καθίστα αὐτὴν δούλην τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, καὶ προσέθετεν, «ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα κέκτηται, ἀπέκτησε διὰ μακρῶν αἱματηρῶν θυσιῶν καὶ διὰ τῆς ἡρωϊκῆς αὐταπαρνήσεως τῶν λειτουργῶν αὐτῆς... Ταῦτα τὰ ἐσωτερικὰ δικαιώματα τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων φρουρούμενα περιέλαβεν ὁ καταστατικὸς νόμος τῆς Συνόδου, ὅστις οὐδεμίαν ἐπιτρέπει παρέμβασιν τῆς Πολιτείας ἐν τῷ κύκλῳ τῶν πνευματικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ὀρθῶς τοῦτο ἀπαγορεύει. Καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τούτῳ κεῖται ἡ ἐλευθερία τῆς Ἐκκλησίας περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀρχιερέων... Ἡ ἐκλογὴ Ἐπισκόπου περιλαμβάνεται εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων ἐκείνων κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ Πολιτεία μετὰ τῆς Ἐκκλησίας συνεργάζεται ἀλλὰ περὶ τῶν ὁποίων ἀκριβεστάτας ἡ κειμένη νομοθεσία, τὸ καταστατικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χαράσσει γραμμάς, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐλευθέρη νὰ ἐνεργῇ ἀνεξαρτήτως ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν πρωτόβουλον αὐτῆς ἔμπνευσιν, κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ ὁποίου τὸ β' ἄρθρον οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ κύρωσις τῶν κανόνων τῶν Ἀποστολικῶν καὶ τῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας». Εἰς ἐπαναληφθεῖσαν παρατήρησιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ παρακαλέσῃ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν προᾶξιν αὐτὴν δὲν ἀντιτάσσεται εἰς τὸ δικαίωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Πετρίδης ἀνέκραξεν, «ἔχω καθήκον νὰ διαμαρτυρηθῶ κατὰ τοιαύτης γνώμης, οὐδαμοῦ στηριζομένης οὔτε εἰς νόμον τινὰ οὔτε εἰς τὰς

παραδόσεις τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, διότι ἂν τοῦτο θεωρηθῇ ὡς ἔχον βάσιν καὶ κύρωσιν τινὰ ἀφαιροῦνται ἀναντιλέκτως τὰ ἱερά τῆς Ἐκκλησίας δικαιώματα. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐλευθέρη νὰ γνωμοδοτῇ. Ἡ δὲ Πολιτεία ἐλευθέρη νὰ κυρώσῃ ἢ μὴ τὴν γνωμοδότησιν αὐτὴν. Τοῦτο εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου σύμφωνον πρὸς τὴν ἀρχὴν «ἐλευθέρη Ἐκκλησία ἐν ἐλευθέρῃ Πολιτείᾳ» 1.

Τοιαῦται διεξήγοντο ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς Μητροπολίτου, ὑψίστης σπουδαιότητος, διότι ἐξ αὐτῶν καταφαίνεται ὅτι θεωρητικῶς ὑπὸ τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνδρῶν ἀνεγνωρίζετο ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ κύρος τῶν διεπόντων αὐτὴν κανόνων. Ζωηραὶ δὲ συζητήσεις διεξήγοντο καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς διὰ τῶν ἑφημερίδων.

1. Αὐτόθι, σ. 6. 7. 22.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαρτίου 1928

Ἀριθ. πρωτ. 8086

Πρὸς τοὺς κ. κ. Εἰσαγγελεῖς καὶ Ἀρχιερέους τοῦ Κράτους

Ἐγεννήθη τὸ ζήτημα περὶ τοῦ κύρους καὶ τοῦ ὑπαρκτοῦ τῶν γάμων, οἵτινες τελοῦνται κατὰ τὴν δοξασίαν τῶν χιλιαστῶν καὶ ἱερολογοῦνται παρὰ πρεσβυτέρων τούτων, καθὼς καὶ τὸ δυνατὸν τῆς καταχωρήσεως ἐν τοῖς παρ' ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους τηρουμένοις ληξιαρχικοῖς βιβλίοις πράξεων, ἀντικείμενον τῶν ὁποίων εἶναι ἡ βεβαίωσις τελέσεως τοιούτων γάμων.

Κατὰ τὸ ἰσχύον δίκαιον οἱ Χριστιανοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγονται οἱ χιλιασταί, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τελοῦντες ἐν νομίμῳ γαμικῇ σχέσει ἂν μὴ τελεσθῇ ἱερολογία. Τοῦτο ῥητῶς ἐπιτάσσεται καὶ ἐν ταῖς Νεαραῖς Δέοντος τοῦ Σοφοῦ καὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν τὰ ἔτη 893 καὶ 1095. Κατ' αὐτὰς «εἰμὴ ἱερολόγοις προβῆ οὔτε γάμος συνίσταται, οὔτε κωλύονται οἱ συναλλάσσοντες ἀπ' ἀλλήλων χωρίζεσθαι».

Ἡ ἐν τῷ γάμῳ ἱερολογία ἀπαιτεῖται νὰ τελεῖται παρὰ λειτουργοῦ τῆς θρησκείας, τὸ δόγμα τῆς ὁποίας πρεσβεύουν οἱ εἰς γάμον συνεργόμενοι. Ἡ θρησκεία ὅμως αὕτη πρέπει νὰ ᾖ ἀνεγνωρισμένη ἢ γνωστή. Τοιαῦται θρησκείαι εἶναι ἐκεῖναι, αἵτινες ἀναγνωρίζονται παρὰ πάντων ὡς τοιαῦται, ἔχουν ὀργανώσεις γνωστὰς τοῖς πᾶσι καὶ περὶ τῶν ὁποίων πάντες γινώσκουσιν ἂν ὄντως ἔχουσιν ὄργανα ἐπίσημα πρὸς τέ-

1) Πρακτικὰ συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς 3 καὶ 5 Μαρτίου 1889, σ. 8.

λεσιν θρησκευτικῶν ἱεροτελεστιῶν καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν εἰς ταῦτα ἀπονέμεται ἡ τοιαύτη ἐξουσία. Εἰς οὐδεμίαν ὁμως τῶν τοιούτων θρησκειῶν δύναται νὰ καταλεχθῇ ἡ δοξασία τῶν χιλιαστῶν, καθόσον οὐδεμία τῶν προαναφερομένων προϋποθέσεων συντρέχει πρὸς τοῦτο. Ἐξεναντίας μάλιστα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2266 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1928 ἐγγράφου τῆς ἡ Ἱερᾶ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος βεβαιοῖ ὅτι ἡ δοξασία τῶν χιλιαστῶν δὲν καταλέγεται μεταξὺ τῶν γνωστῶν θρησκειῶν, ὥστε νὰ προστατεύηται, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ἡ λατρεία ταύτης, ἐφόσον δὲν ἀντίκεινται τὰ δι' αὐτὴν τελούμενα εἰς νόμους δημοσίας τάξεως. Κατ' ἀκολουθίαν ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι οἱ κατὰ τὴν δοξασίαν ταύτην καὶ παρὰ πρεσβυτέρου ἀνήκοντος εἰς αὐτὴν ἱερολογούμενοι γάμοι εἶναι ἀνύπαρκτοι καὶ δὲν δύναται νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία.

Ὁ ληξίαρχος κατὰ τὸ ἐδάφ.ον 3 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 2430 τοῦ 1920 καταχωρεῖ ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις ληξιαρχικὰς πράξεις ἐχούσας ἀντικείμενον τὴν βεβαίωσιν γεννήσεως, γάμου, ἢ θανάτου φυσικοῦ προσώπου.

Ἐκ τούτου καταφαίνεται ὅτι ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸ πάσης καταχωρήσεως ἐκάστης τοιαύτης πράξεως νὰ ἐλέγξῃ τὴν ἀκρίβειαν ταύτης, διότι δὲν δύναται νὰ καταχωρήσῃ πράξιν περὶ θανάτου προσώπου διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ζωῆς τοῦ ὁποίου ἔχει ἰδίαν ἀντίληψιν ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι βεβαιοῦν τὸν ληξίαρχον περὶ τούτου ἐν ἡ πλείονα πρόσωπα. Καθ' ὅμοιον λόγον δὲν δύναται νὰ καταχωρήσῃ πράξιν γάμου μὴ ἱερολογηθέντος κατὰ τὰ προεκτιθέμενα, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφεύγει νὰ βεβαιώσῃ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀνυπάρχοντος. Θὰ ἠδύναντο μάλιστα νὰ ζητηθῶσι καὶ εὐθῦναι παρὰ τοῦ ἀντιθέτως ἐνεργούντος ληξίαρχου.

Τούτων ἕνεκα συνιστῶμεν τὴν μὴ καταχώρησιν ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς β.βλίοις πράξεων περὶ τελέσεως γάμων ἱερολογηθέντων παρὰ τῶν ἐπαγγελλομένων ἑαυτοὺς ὡς πρεσβυτέρους τῶν χιλιαστῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Θ ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΑΣ

ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Γ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Πρὸς τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου δέον νὰ τροποποιηθῇ ὁ Νόμος αὐτοῦ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς οὕτως.

Ἄντὶ τοῦ δεκάτου καὶ τῶν περισσευμάτων τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὸ Ταμεῖον νὰ δίδεται ἐτησίως

ὠρισμένον ποσὸν ἐξ ἐκάστης Μονῆς. Ἦτοι νὰ ληφθῇ ὡς μέσος ὄρος ἐσόδων ἐκάστης Μονῆς τὰ ἔσοδα ἐπὶ τῶν Ἀπολογισμῶν τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ ἀφίεται εἰς τὴν Μονὴν ἀναλόγως τοῦ προσωπικοῦ, διὰ τὴν συντήρησιν τῶν μοναχῶν, δοκίμων, ὑπηρετῶν, ζώων κ. λ. π. διὰ τὰς ἀναγκαῖας ἐπισκευᾶς, ἀποσκευᾶς, καλλιέργειαν, δικαστικά, ἔκτακτα, κ. λ. π. τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον θὰ καταβάλληται εἰς τὸ Ταμεῖον εἰς δύο ἢ τρεῖς δόσεις. Ἡγουμενοσυμβούλιον μὴ καταβάλλον τὸ ὀρισθὲν ποσὸν ἐγκαίρως, καταδιώκεται ποινικῶς ἐπὶ κατακρατῆσει δημοσίου χρήματος.—Κατὰ τριετίαν ὁ καταλογισμὸς οὗτος ἀναθεωρεῖται.

Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς ὑποβάλλεται πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν, ἵνα βεβαιῶται ὅτι τὸ ὀρισθὲν ποσόν, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο πλεόν ἔσοδον διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς. Ἐν τεύχος Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ θὰ ὑποβάλληται καὶ εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

Ἐὰν διὰ τῆς ἐργασίας καὶ φροντίδος τῶν μοναχῶν προκύπτῃ ἔσοδον πλεόν τοῦ ὀρισθέντος, τοῦτο διατίθεται εἴτε πρὸς συμπλήρωσιν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς, εἴτε μένει ὡς κεφάλαιον αὐτῆς.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ἐκποιήσεων καὶ ἐνοικιάσεων ἀκινήτων, μένουσιν ὡς ἔχουσι. Τὴν ἐκποίησιν κινήτων, κτηνῶν, τυροῦ, ἐλαίου, σίτου κ. λ. π. κάτω τῶν χιλίων δραχ. ἐγκρίνει τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον καὶ ἄνευ δημοπρασίας, ἄνω τῶν χιλίων δραχ. διὰ δημοπρασίας.

Διὰ τῆς διαρροθμίσεως ταύτης θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐξῆς ὠφέλεια.

1) Τὸ Ταμεῖον θὰ εἰσπράττῃ ὠρισμένον ἔσοδον ἐτησίως (ἴσως πλεόν τῶν ὀκτῶ ἐκατομμυρίων ἐκ τῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος Μονῶν). 2) Οἱ μοναχοὶ δὲν θὰ δυσφοροῦσι πλεόν ἐπὶ τὸ ὅτι, καὶ ἂν ἐργάζωνται, τὸ ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῶν προῖδον θὰ περιέχρηται εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, θὰ φροντίζωσιν ὁμως νὰ αὐξάνωσι τὰ ἔσοδα τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ὑπὲρ αὐτῶν. 3) Θὰ αἰσθάνωνται ὅτι εἶναι κύριοι τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς, καὶ θὰ ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως αὐτῆς, θὰ ἀνακουφισθῶσι δὲ καὶ ἐκ τοῦ βάρους τοῦ ἤδη ἐλέγχου, περιορίζοντος τὰ πρὸς συντήρησίν των κ. λ. π.

Ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ ἤδη λειτουργῶν συγκεντρωτικὸν σύστημα ἐπέφερε τὴν χαλάρωσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν μοναχῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν Μονῶν.

† Ὁ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΤΣΕΚΑΣ

Τρία εκατομμύρια θύματα ἐντὸς δέκα ἐτῶν.

Ἡ Τσεκά ἐώρτασε τελευταίως τὴν δεκάτην ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως τῆς. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐτομίσθη διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐπισημῶν στατιστικῶν ἐπὶ τῆς ἀπαισίας δραστηριότητος τῆς παραδόξου ταύτης ἐπιτροπῆς. Ἐξάγεται ὅτι ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1917 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1921, ἡ ΤΣΕΚΑ ἐτυφέκισε 1.768.118 πρόσωπα τῶν δύο φύλων, ἐξ αὐτῶν ἦσαν 6775 διδάσκαλοι, 8.800 ἰατροί, 355.250 διανοούμενοι (διὰ τούτων εἰς τὴν Ρωσίαν ἐννοοῦσι ἐκείνους ὅσοι ἔχουσι ἐλευθερίον τι ἐπάγγελμα), 1.243 ἱερεῖς, 360.000 στρατιῶται, 192350 ἐργάται καὶ 815.100 χωρικοί.

Οἱ σχετικοὶ ἀριθμοὶ διὰ τὴν περίοδον 1921—27 δὲν σημειοῦνται εἰς τὸ σοβιετικὸν δημοσίευμα. Ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τὴν ἐφημερίδα Β Ν δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ τὸν ὑπολογισμὸν ἀκολουθῶν τὰς πληροφορίας, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου ταύτης εἰς τὰς ρωσικὰς ἐφημερίδας π. χ. κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ 1921 ἔχομεν 18.451 ἐκτελέσεις θανατικὰς· τὸ ἔτος 1922 38.000. τὸ 1923, ἔτος τοῦ μεγάλου ἀγροτικοῦ κινήματος, ἔδωκεν εἰς τοὺς δημίους τῆς ΤΣΕΚΑΣ 112.000 ἀνθρωπίνας ψυχάς. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἔλαβε χώραν ἡ ἐπανάστασις τῶν Γεωργιανῶν ἐπαρχιῶν, ἣτις κατεστάλη διὰ 80.000 θανατικῶν ἐκτελέσεων.

Τὸ ἔτος 1925 ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων καθῆλθεν εἰς 14.000 καὶ τὸ 1926 εἰς 3.000 διὰ νὰ ἀνέλθῃ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς 9.574, μεταξὺ τῶν τελευταίων εὐρίσκονται οἱ 180 ἀξιωματικοὶ οἱ κατηγορηθέντες ὅτι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν κατασκοπίαν πρὸς ὄφελος τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς αὐτὰς τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις τὰς τρόπον τινὰ ἐπισημοὺς, πρέπει νὰ προσθήσῃ τις ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν προσώπων «ξεκαθαρισθέντων», συμφώνως πρὸς τὴν ἔκφρασιν τῆς ΤΣΕΚΑΣ, ἄνευ διαδικασίας θανατωθέντων

Ὅποτε φθάνει τις εἰς τὸν τρομακτικὸν ἀριθμὸν τῶν τριῶν ἐκατομμυρίων!! Τρία εκατομμύρια θύματα—φόνου τῆς ΤΣΕΚΑΣ ἐντὸς δεκαετοῦς δράσεως, χωρὶς νὰ ὀμιλήσῃ τις διὰ τὸν ἀναρίθμητον στρατὸν τῶν ἄλλων θυμάτων ἐμμέσων ἢ ἀμέσων τοῦ μπολσεβικικοῦ καθεστώτος.

(Ἐφημερὶς τῆς Γενεύης, 11 Φεβρ. 1928)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«Τοῦ Φωτίου αἱ πλάναι».

Ἡ τελευταία παπικὴ Ἐγκύκλιος δὲν ἦτο δυνατὸν, φαίνεται, νὰ παρουσιάσῃ ἐξαίρεσιν ἐν σχέσει πρὸς παρομοίας Ἐγκυκλίου, νὰ μὴ ὑβρίσῃ, δηλονότι, τὴν μνήμην τοῦ Ἀγιωτάτου Φωτίου. Ὁμιλεῖ περὶ τῶν προγόνων ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων, οὓς «αἱ πλάναι τοῦ Φωτίου» ἐξέτρεψαν ἀπὸ τῆς εὐθείας καὶ ἔπεισαν νὰ μὴ ὑπακούωσιν εἰς τὸν τῆς Ρώμης Ἐπίσκοπον «ὡς πρὸς ἀκρότατον τῶν ψυχῶν ποιμένα!» Ἀποτελεῖ λοιπὸν τοῦτο ἀλήθειαν, ἡ δὲ ἀπόκρουσις αὐτοῦ πλάνην! Τοιοῦτό τι ἰσχυρίζοντο πάντοτε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ οἱ εἰς πλάνην ἢ εἰς σχίσμα περιπίπτοντες. Ἀλήθειαν ἐκήρυσσον τὴν πλάνην των καὶ ἀληθῆ Ἐκκλησίαν τὴν σχισματικὴν. Ὁ Φώτιος διετύπωσε κατὰ τῶν ὑπερφιάλων τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης ἀξιώσεων, κατὰ τοῦ Filioque καὶ ἄλλων πλανῶν, ἀληθείας ἐπὶ τοῦ Ἐὐαγγελίου ἐδραζομένης καὶ ἐκ τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπορροεούσας, δὲν εἶναι δ' εὐπρεπὲς νὰ ὑβρίζηται ἡ μνήμη τοῦ Ἀγιωτάτου καὶ ὀρθοδοξοτάτου Πατριάρχου, ἦν τιμῶσιν ἑκατομμύρια πιστῶν τεκνῶν τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἰησουϊτικὴ ἀπρέπεια.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τινος χρόνου τῆς ἐνταθείσης οὐνιτικῆς κινήσεως προίσταται ἐν Ρώμῃ ὁ διευθυντὴς τοῦ Παπικοῦ Ἀνατολικοῦ Ἰνστιτούτου M. D' Herbigny προαχθεὶς ἐσχάτως εἰς Ἐπίσκοπον Ἰλίου in partibus infidelium. Γνώστης πλείστων γλωσσῶν ἐδείχθη ἀκάματος συγγραφεὺς διαφόρων συγγραμμάτων προαγόντων τὴν ἰδέαν τῆς οὐνίας, διευθύνει δὲ μακρόθεν τὰς ἐν Ρωσίᾳ προσηλυτευτικὰς ἐνεργείας ὑπὲρ τοῦ Παπισμοῦ. Μετέβη ἐκεῖ καὶ αὐτοπροσώπως, διότι ἡ Ρώμη ἐπίστευσε ὅτι ἠδύνατο νὰ κερδίσῃ ἐκ τῆς μεγάλης συμφορᾶς τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸ πνευματικὸν τῆς κράτος ἐν αὐτῇ. Μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς ταῦτα ὁ ἀκούρατος Ἰησουΐτης M. D' Herbigny ἀνέλαβε νὰ ἐπισκεφθῇ πάντα τὰ κέντρα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἦλθε καὶ εἰς Ἀθήνας, διελθὼν δὲ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀφῆκεν ἐπισκεπτήριον διότι ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπουσίαζεν ἐξ Ἀθηνῶν. Ὁ D' Herbigny ἐδημοσίευσεν ἤδη τὸν ἀπολογισμὸν τῆς περιουσίας του, ἣτις ἔφερεν «ἐπίσημον καὶ ἀνεπίσημον χαρακτῆρα», δηλαδή ὅπου ἤθελεν ὁ Ἰησουΐτης ἐνεφανίζετο ὡς ἐπίσημος ἢ ἀνεπίσημος ἀντιπρόσωπος τοῦ Βατικανοῦ. Ἄλλ' ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς περιουσίας του ἀποδεικνύεται ὅτι αὐτὴ ἔφερε χαρακτῆρα κατασκοπείας εἰς βάρους τῶν

Ἑλλήνων. Ἐν Ἀθήναις ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἐκ τῶν προόδων τοῦ οὐνίου Ἐπισκόπου Γεωργίου Χαλαβατζῆ, παρ' οὗ ἐπληροφορήθη περὶ τοῦ νομίμου καὶ κανονικοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὅσα ἠδύνατο νὰ πληροφορηθῆ καὶ παρὰ τοῦ τυχόντος παλαιοημερολογίτου. Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως πρὸς χαρὰν τοῦ Μ. D' Herbigny μένει ἔνευ ποιμνίου, ἀλλ' ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας Μύρων ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν φιλικῇ προφανῶς καὶ ἀνυπόπτῳ συνεντεύξει του οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν ἢ νὰ ὑβρίξῃ μὲν τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐκδηλοῖ δὲ τὸν θαυμασμόν του πρὸς τὰ λατινικὰ Πανεπιστήμια. Τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων ἀπουσιάζοντα δὲν συνήντησεν ὁ Ἰησοῦιτης ἀλλὰ δὲν παρέλειψε νὰ κακολογήσῃ αὐτόν. Ἀφελῶς ἐδέχθη τὸν ἐκ Βατικανοῦ ἐπισκέπτῃν ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας Γρηγόριος καὶ ἐπειδὴ ὠμίλησεν οὗτος περὶ τῆς ἀγαπώσης καρδίας τοῦ Ἰησοῦ, ὁ D' Herbigny παρουσιάζει αὐτὸν ἔτοιμον ν' ἀσπασθῆ τὸν πόδα τοῦ Πάπα Ρώμης. Ἀλλ' ὁ στόχος τοῦ κατασκόπου Ἰησοῦιτου ὑπῆρξεν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Μελέτιος, καθ' οὗ ἐπεσώρευσε συκοφαντίας καὶ εἰς τὸ στόμα τοῦ ὁποίου ἔθηκε ψεύδη, ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθέντα, μόνον καὶ μόνον διότι ὁ Ἀλεξανδρείας ἐξεδήλωσε συμπάθειαν πρὸς τὴν κίνησιν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἀγγλικανῶν μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁ Ἰησοῦιτης δὲν διέψευσε τὰς ἀρχὰς τοῦ τῆς ἀγματος, εἰς ὃ ἀνήκει. Οὐχ' ἦττον ἢ πράξεις του εἶναι ἀπρεπῆς.

Ἀειτουργίαι διὰ παιδίας.

Πρόκειται περὶ μιᾶς πρωτοτυπίας ὀφειλομένης εἰς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου. Κατενοήθη ἤδη παντοῦ ὅτι ἡ παιδικὴ ψυχὴ ἔχει ἀνάγκην τοῦ ἰδίου αὐτῆς περιβάλλοντος ἵνα θερμανθῆ καὶ ἐκδηλωθῆ περισσότερο, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδικῆς τῆς γλώσσης ἵνα ἀντιληφθῆ καὶ συναισθανθῆ τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀληθείας. Ἡ ἐν τοῖς ναοῖς παράστασις τῶν μικρῶν κατὰ τὰς ὥρας τῆς θείας λατρείας, παρέχει μείζονα πνευματικὴν ὠφέλειαν ἐφ' ὅσον ἔχει τὸ ἰδιαίτερον διὰ τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κατ' ἐπανάληψιν ἐπεκαλέσθη τὴν συνδρομὴν τῶν σχολείων εἰς τὴν καθιέρωσιν ἐδικῶν διὰ τοὺς μαθητὰς ἡμερῶν θείας λατρείας, εἶχε δὲ πάντοτε τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀτενίσῃ λάμποντας ἐκ θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀθῶους ὀφθαλμοὺς καὶ νὰ διαβλέπῃ παλλούσας ἐξ ἱερᾶς συγκινήσεως τὰς ἀπαλὰς τῶν καρδίας. Ἀπο τινος κατεβλήθη εἰδικὴ τροσπάθεια συστηματικοῦ τῆς πράγματός, γινόμενου τοῦ πρώτου πειράματος ἀπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ἡ ἐγνωσμένη εὐσέβεια γονέων καὶ διδα-

σκάων ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐπωφεληθῆ τῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς χάριν τῶν νεαρῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας τελουμένων ἱερῶν ἀκολουθιῶν, ἐν αἷς καὶ εἰδικὴ καταβάλλεται τροσπάθεια τροσαρμογῆς τοῦ θείου κηρύγματος πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας ἀνάγκας τῆς παιδικῆς ψυχῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος συνήλθε τὴν ἑβδομάδα ταύτην εἰς τρεῖς τακτικὰς συνεδριάσεις διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς.

— Διεβιάσθη τῷ Ὑπουργεῖῳ πρότασις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας περὶ συγχωνεύσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Εὐαγγελιστορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Σωτήρος, τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

— Πρότασις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος, ἢ Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε τὴν εἰς Διάκονον χειροτονίαν τοῦ Μοναχοῦ Ἡσαίου Κόκκορα, ἀδελφοῦ τῆς ὡς εἴρηται Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

— Διορίσθη Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ρεντίνης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος ὁ Μοναχὸς Θεόκτιστος Ἀδαμόπουλος.

— Διορίσθη Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ἀγιάθωνος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ὁ Ἱερομ. Ἱερεμίας Παπαδημητρίου, ἀντὶ τοῦ ἀπολυθέντος τοιοῦτου Ἱερομ. Χριστοφόρου Καλαντζῆ.

— Διορίσθη προσωρινὸς Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Δημιόβης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, ὁ Ἱερομ. Συμεὼν Γαρίδας, ἀντὶ τοῦ τέως τοιοῦτου Ἱερομ. Ἀνθίμου Μέτζα.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 31 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 21 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 22 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ χωρίον Δρύστελλα, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

— Ἐχορηγήθη τῷ Τοποτηρητῇ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος πενήτημερὸς ἀπουσίας ἄδεια δι' Ἀθήνας δι' ἀτομικὰς αὐτοῦ ὑποθέσεις.

— Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2832 ἐγγράφου Αὐτῆς πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μαντινείας, παρακαλεῖ αὐτὸν ὅπως διατάξῃ τὸν Ἱερέα Γεώργιον Παπακωνσταντίνου, διαιτώμενον ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐν Συλλίμνῃ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἐνορίαν δι' ἣν ὑπὸ τοῦ

Σεβ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ἐχειροτονήθη, πρὸς δὲ ἵνα προβῆ εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων κατὰ τοῦ εἰρημένου Ἱερέως ἂν πρὸς τοῦτο ὑπάρχωσι λόγοι κανονικοί.

— Διωρίσθη προσωρινὸν Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς νεοσυσταθείσης γυναικείας Ἱεράς Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἢ «Ἁγίας», τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Σύρου, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Μοναχῶν Ἱερωνυμίας Βουτσίνου ὡς Ἑγουμένης, Ματρῶνας Τσοκανάκη, καὶ Φεβρωνίας Κουζούνη, ὡς σύμβουλων.

— Τὸ Ἐπιτελεῖον τῶν Θεοσκευμάτων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5939 ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον παρακαλεῖ Αὐτήν, ὅπως μεριμνήσῃ καὶ ἀποστείλῃ Ἐφημέριον εἰς Σόφειαν, διὰ τὸ παρεκλήσιον τῆς ἐκεῖσε Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, κατόπιν τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐφημερίου αὐτοῦ Ἀρχιμ. Γερασίμου Καλοκαιρινοῦ.

— Ἡ κατὰ τοῦ Ἱερέως Ἰωάννου Τσουκαλά, ἐφημερίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος, ὑποβληθεῖσα τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ μήνυσις, διὰ διαφορῶν παραβάσεις κλπ. παρελέμφθη τῷ Σεβασμ. Μητροπολίτῃ Χαλκίδος ὡς ἀρμοδίῳ.

— Διωρίσθη Σύμβουλος τῆς Ἱεράς Μονῆς «Πελαγίας» τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ὁ Μοναχὸς Λεόντιος Κιούσης, ἀδελφὸς τῆς διαληφθείσης Ἱερ. Μονῆς.

— Ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἐκκλησίας» καὶ Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γρ. Παπαμιχαήλ ἀνατραπεῖς καθ' ὁδὸν ὑπὸ ποδηλάτου τῇ 27 παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στήθος, ἐδέησε δὲ νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ Πολυκλινικῇ ἐπὶ μῆνα περίπου. ἤδη εὐρίσκεται ἐν ἀναρρώσει.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην συμφώνως τῷ Καταστατικῷ τῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡ ἑτησία γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ Γενικοῦ καὶ τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων. Παρέστησαν οἱ πρόεδροι τούτων ἐφημέριοι καὶ ὑπερδιακόσαιο κυραὶ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐκ Πειραιῶς. Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, παραστήσαντος τὸν σκοπὸν τῆς μεγάλης φιλανθρωπικῆς ὁργανώσεως τῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων καὶ ἐπαινέσαντος τοὺς μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ἐργαζομένους ὑπὲρ τῆς βοηθείας τῶν πτωχῶν ὁ ταμίας τοῦ Γεν. Φιλοπτῶχου Ταμείου κ. Δ. Διαλούρης ἐξέβηκε τὴν οικονομικὴν κίνησιν πάντων τῶν Ταμείων καθ' ἣν ταῦτα διέθηκαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὲρ τῶν

πτωχῶν τὸ ποσὸν Δρχ. ὑπὲρ τὸ ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον. Ἀφοῦ δὲ ἔλαβον διαφορὰ τὸν λόγον ἐπὶ τινῶν σημείων τῆς λειτουργίας τῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων καὶ ὑπεδείχθησαν βελτιώσεις καὶ τελειοποιήσεις, διελύθη ἡ μεγάλη αὕτη Συνέλευσις, ὑπὸ τὰς εὐχὰς τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου.

— Ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου καὶ Π. Μπρατσιώτη συνεχίζονται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀναγνωστηρίου τῆς «Χριστ. Ἀδελφότητος τῶν Νέων» τὰ διαλογικὰ πρὸς τοὺς φοιτητὰς μαθήματα, ὁργανωθέντα τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ φοιτητικοῦ τμήματος τῆς Ἀδελφότητος. Ὁ κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτος ἔχει ὡς θέμα τὴν κοινωνικὴν ἀξίαν τῶν Χριστιανισμοῦ καὶ ὁ κ. Π. Μπρατσιώτης τὰς κοινωνικὰς ἀρχὰς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

— Ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία χάριν τῶν μαθητῶν καὶ ἐργατῶν παίδων μελῶν τῆς ἐνταῦθα «Χριστ. Ἀδελφότητος τῶν Νέων» τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Περὶ τῆς σημασίας τῆς ἑορτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐν ἐπιγνώσει θεομῆς πίστεως ἐγένετο εἰδικὴ ὁμιλία πρὸς τοὺς νεαροὺς μαθητὰς καὶ ἐργατοπαιδας, οἵτινες προσῆλθον εἰς τὸν ἱ. Ναόν.

— Προνοίᾳ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὁρίσθη ὅπως ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου τελεσθῇ χάριν τῶν παίδων ἡ θ. λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἡ θ. λειτουργία τῶν Προσηγιασμένων τῇ Μ. Τετάρτῃ, ἡ θ. λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου. Διὰ τὴν Μ. Παρασκευὴν θὰ ὁργανωθῇ καὶ ἐφέτος τὸ ἀπὸ διετίας καθιερωθὲν Παιδικὸν Προσκύνημα τοῦ Ἐπιταφίου. Τὸ θεῖον κήρυγμα κατὰ τὰς ἐν λόγῳ ἱεραρχίας ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου εἰς δοκιμώτατον τελειόφοιτον τῆς Θεολογίας, ἀναλαβόντα καὶ τὴν ἐν γένει φροντίδα τῆς διοργανώσεως αὐτῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Κ) ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως προέβη εἰς τὰς ἐξῆς ἀρχιερ. μεταθέσεις καὶ ἐκλογάς. Μετέβηκε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας κ. Χριστόφορον Κρήτην εἰς τὴν σχολάζουσαν Μητρόπολιν Βιζύης Ἐξέλεξεν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας τὸν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἱερέα Γερμανὸν Πολυζωΐδην, τελειόφοιτον τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῆς καὶ διέταξε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. Ἀλέξανδρον νὰ προβῆ εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ.

Προήγαγε τὸν Μητροπολίτην Διδυμοτείχου κ. Φι-

λάρετον Βαφείδην εἰς τὴν Γεροντικὴν Μητρόπολιν Ἑρακλείας.

Ἐνόμασε Μητροπολίτην Διδυμοτείχου τὸν Θ. Ἐπίσκοπον Ἀπολλωνιάδος κ. Ἰωακείμ Σιγάλαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Αἱ Ἰταλικά ἐφημερίδες τῆς παρελθούσης Τετάρτης δημοσιεύουν τηλεγράφημα τοῦ Πρακτορείου «Ἰντερνάσιοναλ Νιούς Σέρβις» ἀγγέλλον ὅτι εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν ἐπικρατεῖ μέγας ἐρεθισμὸς μεταξὺ τῶν Οὐνιτῶν διὰ τὸν νέον ἐκκλησιαστικὸν νόμον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων κ. Λαπεντάτου, κατὰ τοῦ ὁποῦ ἐξηγήθησαν ἤδη καὶ οἱ ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι τῆς Τρανσυλβανίας. Οἱ ἱεράρχαι τῶν Οὐνιτῶν, κρίνοντες, ὅτι ὁ νέος νόμος καθιεροῖ τὴν ὑπεροχὴν τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας εἰς ἅπασαν τὴν Τρανσυλβανίαν, ὅπου εὐρίσκονται πολυάριθμοι Οὐνίται, διατελοῦν ἐν ἀγανακτήσει, ὁ δὲ κλήρος ὁργανοὶ διαδηλώσεις διαμαρτυρίας. Εἰς τὴν πόλιν Τίργκουλ-Μάρε πεντακισχίλιοι Οὐνίται ὀδηγούμενοι ὑπὸ πεντηκοντάδος ἱερέων τῶν, ἀπεπειράθησαν νὰ συγκροτήσουν διαδήλωσιν. Ἡ ἀστυνομία τοὺς διέταξε νὰ διαλυθῶν, ἐπειδὴ δὲ ἤρνήθησαν νὰ συμμορφωθῶν, ἐγένετο χρῆσις τῶν ὄπλων κατὰ τῶν διαδηλωτῶν. Μεταξὺ τῶν τραυματιῶν συγκαταλέγονται δεκαπέντε ἱερεῖς. Συνεπεία τοῦ τραυματισμοῦ τῶν ἱερέων, ὀλόκληρος ὁ Οὐνιτικὸς κλήρος ἀπεφάσισε νὰ διακόψῃ τοῦ λοιποῦ πᾶσαν ἱερουργίαν, ἐν εἴδει διαμαρτυρίας.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ἐκ περιφορᾶς δίσκου διὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος τοῦ Οἴκου Τυφλῶν, κατὰ τὸ ἔτος 1927.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δρ. 32,846,90
Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται: Φθιώτιδος 1,025.—
Πατρῶν 4,000.—Τριφυλίας 1,937,45.—Σύρου 1,600.—Δημητριάδος 4,800.—Φωκίδος 1,490.—Καλαβρύτων 6,357,50.
Κυθήρων 700.—Αργολίδος 2,318.—Κεφαλληνίας 2,150.—
Γόρτυνος 1,400.—Σπάρτης 5,122,40.—Θήρας 800.—Αχαρνίας 8,000.—Χαλκίδος 3,345.—Κερκύρας 1,200.—Τρίκκης 2,445,20.—Ζακύνθου 1,695,20.—Ἠλείας 3,000.—Θεσσαλιώτιδος 594.—Θηβῶν 3,030.—Καρυστίας 2,953,50.—
Μαντινείας 2,651.—Κορινθίας 5,072.—Ναυπακτίας 3,610.
Ἱερὰ Μητρόπολις Λευκάδος δρ. 580.

Ἐκ περιφορᾶς δίσκου διὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος, ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος τοῦ Οἴκου Τυφλῶν, κατὰ τὸ ἔτος 1927.

Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται: Θεσσαλονίκης δραχ. 4,153,50.—Πολυανῆς 1,215.—Ἐλασσῶνος 1,027.—Λαγκαδᾶ 1,445,50.—Νιγρίτης 2,113,25.—Διδυμοτείχου 1,966,40.—
Βεροίας 1,736,25.—Καρδαμύλων 1,300.—Σουφλίου 1,501.—
Ἀδριανουπόλεως 1,143,30.—Ἰκαρίας 1,400.—Ἐδέσσης 300.—Δράμας 1,000.—Σερμίων καὶ Κοζάνης 800.—Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἱεροσητείας 400.—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ξάνθης 1,685.—Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Κισσάμου καὶ Σελίνου 854.—Οἱ Σεβ. Μητροπολίται Φλωρίνης 1,000.—

Ἀλεξανδρουπόλεως 1.182.—Κρήτης 3.710.—Σάμου 3.050.—
Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης 1.085.—Ἀρδαμερίου 1.206.—
Σισανίου καὶ Σιατίστης 1.550.—Ζιχνῶν 2.000.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κ. Δυοβουνιώτου. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Συμμετοχὴ τοῦ Κωνσταντίας Ἐπιφανίου εἰς τὴν καταδίκην τοῦ ΚΠόλεως Ἰωάννου Χρυσοστόμου [Ἀνατύποις ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος Βυζαντινῶν Σπουδῶν] Ἀθ. 1926. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν ἐξετάζον ὁ σ. τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ἐπιφανίου Κύπρου εἰς τὴν καταδίκην τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀναμφιβόλως ὁ Ἐπιφάνιος ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔχον ἐχθρικός πρὸς τὸν Χρυσόστομον διαθέσεις καὶ τάσεις. Μὴ λαβὼν ἀπάντησιν εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν του καὶ πιστεύσας ὅτι οὗτος ἦλθεν εἰς ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν πρὸς τοὺς μακροὺς ἀδελφούς, ἐθεώρει αὐτὸν εὐνοϊκῶς διακείμενον πρὸς τὸν Ὠριγενισμόν. Τὰς ἐχθρικός ταύτας διαθέσεις καὶ τάσεις τοῦ Ἐπιφανίου δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαλείψῃ ἢ πρὸς αὐτὸν συμπεριφορὰ τοῦ Χρυσοστόμου, ὅστις περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο τὴν φιλίαν τοῦ Ἐπιφανίου. Αἱ ῥαδιουργίαι ὅμως καὶ ἡ ὑπόκρισις, αἱ ἐπικρατοῦσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ δὴ ἐν τοῖς ἀνακτόροις, αἱ ἐκφαινομένη ἐνίοτε εἰς ψευδεῖς φήμας καὶ σινοφαντίας, ἐψύχωναν καὶ ἐχαλάρωσαν τὰς ἐχθρικός ταύτας διαθέσεις καὶ ἐπετάχυναν τὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναχώρησιν τοῦ Ἐπιφανίου. Αἱ κατὰ τὴν βραζεῖαν ταύτην ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονὴν τοῦ Ἐπιφανίου ἐνεργεῖται αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ Χρυσοστόμου δὲν ἦσαν βεβαίως σπουδαῖαι καὶ ἀποτελεσματικαί, ὁ σεβασμὸς ὅμως, ὃν σύμπασα ἡ Ἐκκλησία ἔτρεφε πρὸς τὸν γέροντα ἱεράρχην, τὸν φημιζόμενον διὰ τὴν ἠθικότητα τοῦ βίου καὶ τὸν ἀπειρον ζῆλον πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν, ἐπέδρασαν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Χρυσοστόμου ἐνισχύσαντες τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ καὶ προσδοῦσαι εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν κύρος, οὐτινος αὐταὶ ἐστεροῦντο. Ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἐπιφανίου εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Χρυσοστόμου εἶχε μεγάλην σημασίαν. Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Χρυσοστόμου ἐπωφεληθέντες τοῦ κύρους τοῦ Ἐπιφανίου ἐστήριξαν ἐπ' αὐτοῦ τὰς κατὰ τοῦ Χρυσοστόμου ἐνεργείας αὐτῶν μετ' ἀποτελεσματικότητος ἀρχοσύνης. Τὴν μεταξὺ τοῦ Ἐπιφανίου καὶ Χρυσοστόμου διάστασιν προσεπάθησαν νὰ παραστήσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν μεγάλην, φθάσαντες μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐμφανίσωσι τὸν Χρυσόστομον καλοῦντα τὸν Ἐπιφάνιον «κλήρον καὶ δαιμονιάριον». Οὗτος ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἐπιφανίου εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Χρυσοστόμου ἦτο μεγάλη. Ἡ συμμετοχὴ ὅμως αὕτη ἢ μεγάλη δὲν προήλθεν ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ Ἐπιφανίου, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων τοῦ Χρυσοστόμου ἐνὸς ἀτυχῶς μεταξὺ Ἐπιφανίου καὶ Χρυσοστόμου ἐπεισοδίου, προσελθόντος ἐκ παρεξήγησεως καὶ τραφέντος διὰ ῥαδιουργιῶν καὶ ψευδῶν διαδόσεων.

Hans Driesch (Καθ. τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Λειψίας). Θεμελιώδη προβλήματα τῆς ψυχολογίας. Μετάφρασις Σ. Μ. Καλλιάρφα Ἀθῆναι 1928.—Εἰς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων βιολόγων καὶ φιλοσόφων τῆς ἀνθρωπότητος γίνεται γνωστὸς εἰς εὐρύτερον κύκλον ἐν Ἑλλάδι, ὁ Hans Driesch, διὰ τῆς μεταφράσεως ἐνὸς τῶν νεωτάτων αὐτοῦ ἔργων, τοῦ πρὸ διετίας ἐκδοθέντος γερμανιστί: *Θεμελιώδη προβλήματα τῆς ψυχολογίας*. Τὸ βιβλίον τοῦτο

ανατρέπει ἐκ βάθρων τὰς ὀλιστικὰς ἢ μηχανικὰς περὶ τοῦ ψυχικοῦ βίου θεωρίας. Ἡ ἔννοια τῆς ψυχῆς, ἰσότημος πρὸς τὰς ἐννοίας τῆς φυσικῆς λογικῆς, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία. Ἐθρῶς ἐρευνᾶται καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως. Ἐπαναφέρεται δὲ κατὰ πορίσματα τῆς ἐρευνῆς τῆς φύσεως ἀσφαλῆ τὸ ζήτημα τῆς ἀθανασίας, περὶ τῆς ὁποίας μέχρι πρό τινον ἐπὶ ἐφρόνουν πλείστοι δόκιμοι ἐπιστήμονες ὅτι οὐδὲ κἄν ὑπάρχει, ἔστω καὶ ὡς ἀπλοῦν πρόβλημα. Εἰς οὐδὲν ἄλλο βιβλίον παρ' ἡμῖν οἱ θεολογούντες ἐκ τῶν μὴ αὐστηρῶς θεολογικῶν δύνανται νὰ εἴρουν λαμπροτέραν ἀπολογία ὑπὲρ τῶν πνευματοκρατικῶν ὁρχῶν τῆς θρησκείας καὶ κατὰ πάσης ὀλιστικῆς θεωρίας. Τὸ ἔργον πωλεῖται ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ καὶ εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα ἀντὶ δραχ. 80.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαρλαάμ τῶν Μετεώρων δηλοποιεῖ ὅτι, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνοσφραγίστων προσφορῶν ἢ κατασκευῆ ζεωνῶνος ἐν τῇ Μονῇ Βαρλαάμ συμφώνως τῷ ἐγκριμένῳ σχεδιαγράμματι, λοιποῖς σχετικοῖς τῆς μελέτης τοῦ μηχανικοῦ κ. Γ. Φωσκόλου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 135 τοῦ 1927 διακηρύξεως τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ῥηθείσης Μονῆς, ἵτινα ἔγγραφα εἰσι κατατεθειμένα παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ Καλαμπάκας κ. Χαρίλ. Βουλγαροπούλου.

Τὸ ἔργον προῦπελογισθῆ εἰς δραχ. 210 000 αἱ δὲ ἐνοσφραγίστοι προσφοραὶ ἐγχειριθῆσονται διὰ τοῦ Συμβολαιογράφου εἰς Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ εἰρημένου Συμβολαιογράφου, τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀντιπροσώπου Χρ. Μπέντα Ἱερῶς καὶ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Βαρλαάμ ἀπὸ 1-8 Ἀπριλίου 1928, ἢ δὲ ἐξέλεξις αὐτῶν γενήσεται τῇ 4 μ. μ. ὥρα τῆς 8 Ἀπριλίου 1928 ὑπὸ τῆς ῥηθείσης Ἐπιτροπῆς ἐν τῷ ἐν Καλαμπάκᾳ Συμβολαιογραφεῖῳ τοῦ εἰρημένου Συμβολαιογράφου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Βαρλαάμ τῇ 10 Μαρτίου 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βράχου «ἢ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸ ἀν ἁγίῳ Γεωργίῳ ἡμῖσι ἐξ ἀδιαρέτου Μαγαζεῖον τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν ἁγίῳ Γεωργίῳ τὴν 22 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμφοῦ Νεμέας κ. Κ. Π. Μητράκου. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν εἰς Δρ. 30.000 χιλιάδων. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Βράχου τῇ 12 Μαρτίου 1928

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βράχου «ἢ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ὁ ἀμυγδαλόκαρπος τοῦ ἀγροκηπίου τῆς Μονῆς. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν ἁγίῳ Γεωργίῳ τὴν 22 τοῦ Μην. Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Νεμέας κ. Κ. Π. Μητράκου. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν Δρχ. πεντακόσια [500]. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Βράχου τῇ 12 Μαρτίου 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γέροντος διακηρύττει ὅτι συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 1341)699 ἐ. ἔ. διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποιήσεως τριακισίων (300)

ἀκάδων ἐλαίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γέροντος συμφώνως μετὰ τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἢ ἀντίγραφα κατατεθειμένοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Ἐθρῶς τῆς Κοινότητος Λίμνης καὶ τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε (25) κατ' ἄκον. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Δάμης Μιχαήλ Δ. Δάρα ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐν Λίμνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 22 Ἀπριλίου. ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως αὐτῆς ἕνακεν εἰσὸς ἡμέρας λόγου ἢ μείζονος προφορᾶς μετὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτης θὰ ἐπαναλαμβάνηται αὕτη καθ' ἐκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν μέχρι ἐπιτείξεως ἀποτελεσμάτων. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Γέροντος τῇ 15 Μαρτίου 1928

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Νικάνορος προκηρύσσει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως πενήκοντα (50) κριθῶν τῆς Μονῆς ἢτοι 25 στρόφα καὶ 25 μιλιόργια. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν Κοζάνῃ τῇ 7ῃ προσεχούσης Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἔξωθεν τοῦ Καρφοειείου. Ἰ. Τσιτσικλή, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κοζάνης Δημητρίου Ἰβρασίου, Ἀντιπροσώπων τῆς Μονῆς, τῆς Μητροπόλεως καὶ τῆς Οἴκου. Ἐφορείας, καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, ἢ ἀντίγραφον παρὰ τῷ διαληφθέντι συμβολαιογράφῳ, ἕθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γινώσκιν τῶν ὄρων. Ἐν Ἱ Μονῇ Ὁσίου Νικάνορος τῇ 7 Μαρτίου 1928.

Τὸ Ἡγουμ(ι)λιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζερμπίτης διακηρύττει ὅτι συνεπεία τῶν ὑπ' ἀριθ. 177, 179 καὶ 180 ἐ. ἔ. Διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλ. Ταμείου ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν ἐκποιήσεως δημοπρασίαν τὰ ἐξῆς ἀκίνητα.

1] Εἰς ὑδρόμυλος μετὰ τῆς συνεχούσης περιοχῆς του εὐρισκόμενος ἐν τῷ συνοικισμῷ Κουμουδιῶ. 2] Μία ἀνώγειος οἰκία μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς καὶ τῶν παρατημάτων τῆς εὐρισκόμενης ἐν τῷ χωρίῳ Καμινια. 3] Ἄπαντα τὰ σποραδικὰ ἐλαϊόδενδρα τὰ ἐντὸς τοῦ χωρίου Καμινια εὐρισκόμενα. 4] Δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ξηροκαμπῇ τὴν 1 Ἀπριλίου ἐ. ἔτους ἐνώπιον τῶν ἀρμοδιῶν. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθοῦν δύνανται νὰ λάβωσι γινώσκιν τῶν σχετικῶν ὄρων εὐρισκόμενων ἐν τε τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς τοῦ Συμβολαιογράφου Φάριδος. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτης 1ῃ Μαρτίου 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐν Φενεῷ Ἱερᾶς «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος» διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς [40ς] ἐνοικιάσεως οἱ ἐν ταῖς θῆσσι Δομενείου. Γεωργελεῖ καὶ Βύλλια ἀγροὶ τῆς ἡμετέρας Μονῆς, τὴν 22αν Ἀπριλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην - 12ην τῆς μεσημβρίας ἐν Γκούρα καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμφοῦ Φενεῶ Ἐδαγγέλου Φούγια καὶ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ ὡς πρώτην προσφορὰν ἄριζομεν δι' ἕκαστον κατὰ σειρὰν δραχ. 300 200 καὶ 50 ἐτησίως. Μονῇ Φενεῶ τῇ 13 Μαρτίου 1928.

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 44. Ἀθῆναι